

Obsah

1) Úvod	9
Stručná historie hřbitova a jeho nynější stav	
2) Za oponou času	13
jmenný rejstřík osob a hroby chráněné	
3) Obrazové přílohy	28
4) Hřbitovní poesie	49
5) Vysvětlivky	52
6) Prameny a literatura	53
7) Orientační plánek	

V roce 12. listopadu 1885 byla katastrální území Vinohradů přifařeny k Vrřovicím. Obec plnila povinnost zákonnem z 30. dubna 1870 (č. 24) z. 1870, a jí uloženo, zřídila vlastním nákladem na rozsáhlých pozemcích č. kat. 623 za hřbitovy Otáňskými podíl sáňice Černokostelecké hřbitov vlastní pro veškeré obyvatelstvo Kr. Vinohradů. Svěma účely byl hřbitov odvozdán 23. března 1885 a již za týden, 30. března byl zde vykonán první pohřeb, kdy do hrobu č. 1 na 7. oddělení byla pochována Božena Přenosilová, dcerka pekáře.

Původní hřbitov měl rozměry 25 973 qm a bylo na něm možno umístit až 3600 hrobů a hrobek ve 12 odděleních. Zbývající plocha byla určena pro hřbitovní zahradičství. Pozemek a zařízení hřbitova se vyžádalo náklad 30 318 zlatých a 55 Krejcarů.

Pohřby byly zpočátku kosé a domka čp. 291, v němž byla i umělá komora, která sloužila zároveň za výkopni. K prvnímu rozšíření hřbitova došlo roku 1897 a to na 29 oddělení a na 6700 hrobů.

K dalšímu rozšíření bylo přikročeno r. 1912 a to na 58 oddělení a na 10 700 hrobů. Tímto rozšíření provedeno r. 1922 na 70 oddělení. Do 30. listopadu 1929 bylo zde uloženo 30 337 zesnulých. Největší počet pohřbů v počtu 1529 byl v roce 1918, kdy po I. světové válce zachvátila Prahu epidemie tzv. „španělské chřipky“, na kterou jen v Praze zemřelo přes sto tisíc osob.

Roku 1897 byla postavena kaple sv. Václava, patrona Křesťanských Vinohrad, a to podle projektu městského inženýra, stavitele Antonína Turka, aby sloužila za důstojnou obřadní síň. Arkády, které tuto kapli obklopují, mají pod svou klenbou 14 rodinných hrobek. V levé byl ve zlatém poli obraz sv. Anny od malíře Bartolika. V zempionu je obraz sv. Josefa od malíře Adolfa Leebshera.

V době 1900–01 byla zbudována stráž, menší síň pro obřady evangelické a jinověrné.